

Beste lezer,

Wij zijn alweer een eindje opgeschoven in het jaar, en geef toe, nadat wij genoten hebben van de eerste echte warme dagen, gaat onze aandacht weer wat meer uit naar de welverdiende vakantie. Vooral dan onze studenten zien deze periode met grote ogen tegemoet. Eerst moeten zij nog die laatste inspanningen leveren om de grote examens af te leggen. Wij wensen hen hierbij alle succes toe.

Onze vereniging heeft zich op verschillende plaatsen aardig in de kijker weten te zetten de laatste tijd. Omdat ons leerlingenorkest een Belgische titel had behaald in Leuven, was het geselecteerd om in eigen provincie mee te doen aan het toernooi van de Provincie Limburg, dat gehouden werd in Beringen op 27 april. Dit jaar werd het toernooi ingericht voor de lagere afdelingen. Natuurlijk is het reeds een eer om te mogen aantreden op deze wedstrijd. Anderzijds is het ook een zeer interessant gegeven dat bij het behalen van eerste prijs, het deelnemende korps mag rekenen op een mooie subsidie vanwege de provinciale overheid. Dus werden nog maar eens alle zeilen bijgezet om in het casino zo goed mogelijk te scoren. Je kan het een cliché noemen, maar onze dirigent, na afloop, keek...en zag dat het goed was. De klank was goed, de nuanceringen waren goed gemaakt, en de dynamiek was ruim in orde. En dat bleek ook uit het juryrapport, dat ons uiteindelijk beloonde met meer dan 85 procent der punten. Zowaar nog beter dan op het nationale kampioenschap. Een dik verdiende eerste prijs, die ons zoals gezegd een mooie financiële steun van de provincie zal opleveren. Wij hopen daarmee nog beter te kunnen voorzien in de opleiding van onze jongeren, en voor de muzikale vorming van ons korps in het algemeen.

Na deze reeks van wedstrijden gunnen wij de jongeren even rust.

Niet te lang echter. De muziekcommissie is inmiddels samen gekomen en nieuw stukken werden uitgekozen voor de (grote) fanfare. Het is nu de bedoeling dat stelselmatig de jongeren een gedeeltelijke overstap maken naar het grotere geheel, en kunnen instappen met werken die zij samen met de gevorderde muzikanten aankunnen. Anderzijds blijven wij vragen dat de oudere tieners die al heel wat muzikale ervaring hebben toch bij het jeugdorkest blijven of opnieuw aansluiten, om de nodige steun te verlenen aan hun jongere collega's.

Naar onze drumband dan. Niemand heeft er de afgelopen maanden kunnen langs kijken als onze drumband al oefenend door de straten marcheerde. Een grote wedstrijd lag namelijk weer in het verschiet, met name de "Grote Prijs der Lage Landen", in Hamont. Een wedstrijd met een Europese uitstraling. Het aantal kandidaten voor deze wedstrijd is telkenmale zo groot, dat ook hier een selectie gemaakt dient te worden. Alleen al het feit dat je voor dit evenement geselecteerd wordt is een hele eer.

De Grote Prijs vindt tweejaarlijks plaats tijdens het Pinksterweekend. En dus waren wij van de partij op zondag 19 mei. Het was prachtig weer, de tribunes zaten vol, rijen volk achter de dranghekken en schitterende optredens van diverse showkorpsen, muziekverenigingen aller slag uit België, Nederland, Duitsland, Frankrijk en Oostenrijk. Meer dan 1500 deelnemers waren er.

Onze drumband trad aan in de klasse AA (marching-drum), hogere afdeling. Tegenstanders in onze afdeling waren onder meer de bekende drumbands van schutterij Sint Sebastiaan uit St.Huibrechts-Lille, Kempenbloei uit Achel, Ster der Toekomst Maastricht, en drumband Wilhelmina uit Numansdorp –Nederland.

Je voelde het meteen toen het wedstrijdterrein werd betreden. Het zat goed. Met de werken Alba van Yvan Vervoort, en het nieuwe, maar zo mooie en ritmisch moeilijke Changes, geschreven door Koen Vervoort, moest het goed zitten.

Terwijl sommigen nagelbijtend het verdict van de jury afwachten, konden anderen genieten van het mooie spektakel dat door de deelnemers werd geleverd.

Omstreeks halfzeven viel het verdict. Wij waren het eerste korps van de dag dat meer dan negentig procent der punten behaalde. Een eerste prijs "cum laude". En terechte vreugde-uitbarsting dus bij onze drummers en vaandrags, en ook natuurlijk bij onze supporters die ons vergezelden.

Bij het verlaten van het wedstrijdterrein werden wij prompt aangeklampt door de collega's uit Achel en St. Huibrechts-Lille die op maandag moesten aantreden. Wij mochten hun welgemeende felicitaties in ontvangst nemen. Zij gaven ruitelijk toe dat wij de lat wel erg hoog gelegd hadden, maar zij gaven zich zeker niet gewonnen. Natuurlijk maakten wij zondagavond nog een stijlvolle entree in ons dorpje.

Terwijl maandag iedereen in Kanne druk doende was met de Pinksterfeesten, wijzelf trouwens ook, waren wij toch steeds in gedachten bij hetgeen op hetzelfde moment in Hamont zou gebeuren. Freddy, Hennie en Jean-Pierre zijn speciaal naar Hamont gereden om de eindproclamatie te gaan horen. Zij waren nog lang niet thuis toen de GSM zijn werk al had gedaan. De uitslag was al bekend, maar dat wij de volgende twee jaren de titel van "Kampioen der Lage Landen, drumbands Hogere afdeling" mogen dragen, dat was toch meer dan reden genoeg om onze leden in de zaal tot vreugdetoferelen aan te zetten. Onze drie "ambassadeurs" werden dan ook met grote hartelijkheid onthaald in de zaal.

Proficiat aan alle leden van de drumband, aan de vaandrags, en zeker ook aan Koen die hiermee nog maar eens heeft bewezen dat hij een ware opvolger is van zijn vader.

Dank ook aan de supporters die meegingen naar Hamont, en dank ook aan hen die er weer dadelijk bij waren om onze mensen te feliciteren bij onze aankomst in Kanne.

U ziet het beste lezer, wanneer u dit en de vorige uitgaven van ons verenigingskroniekje leest, dat wij ons best mogen laten zien en horen op muzikaal vlak. Succes doet groeien en geeft vertrouwen. Laat ons het vertrouwen in elkaar ook bewaren, en samen steeds naar beter streven. Muzikanten en trommelaars, steunende leden, steunende comités en supporters, U allen hebben wij nodig, en wij blijven op u rekenen.

ONZE VERENIGING WERELDWIJD,

Deze titel doet U op het eerste ogenblik misschien even vragend de wenkbrauwen fronsen, maar als U enigszins vertrouwd bent met het Internet, het www. gebeuren (world wide web), dan begrijpt U het meteen. Een korps als het onze kon natuurlijk niet achterblijven bij deze internationale vorm van informatiedoorstroming.

Dankzij Pierre en Yves Vrijens beschikken wij sinds kort over een eigen website. Je kunt ons vinden onder <http://users.pandora.be/KFC-kanne>. De website tracht een beeld te geven over de geschiedenis van ons korps, een toelichting te geven bij alle onderdelen van de vereniging, de huidige werking, een agenda bij te houden, allerlei foto's, nieuwtjes en dergelijke te verspreiden. Kortom een zo compleet mogelijk beeld te geven van onze werking vroeger en nu.

De voorzitter werd gevraagd om een voorwoord voor deze website te schrijven. Wij geven U hierbij graag een uittreksel uit zijn tekst.

"Beste bezoeker,

Van harte welkom op onze webpagina. Enkele weken geleden pas heeft onze webmaster deze site klaargestoomd, en nu reeds hebben talrijke personen, ons bekend of ons onbekend, via deze weg een elektronisch kijkje komen nemen bij onze vereniging. Natuurlijk is deze site

nog niet helemaal klaar, dat hoeft ook niet. Het moet als het ware een perpetuum mobile zijn over ons korps en haar vele bezigheden.

Een voorwoord schrijven voor een webpagina, is eerlijk gezegd toch wel nieuw voor mij.

Terwijl ik hierover nadacht keek ik recht voor mij naar ons archief, waarvan ik als voorzitter ook de bewaarder en bewaker ben.

Ik heb al veel gelezen en geleerd uit deze oude geschriften, en terwijl ik dit in gedachten had viel het mij plots op dat ik onlangs nog oude documenten in handen had genomen. Het waren enigszins beduimelde blaadjes papier, zorgvuldig volgepend met een potlood, in een handschrift dat je zo in een museum voor kaligrafie zou plaatsen. Het was nog geschreven in oerdegelijke "Belgische" taal, vrij van vreemde woorden. Het document was dan ook al zo'n negentig jaar oud.

Als ik dan verder bladerde kwamen al wat meer stukken naar voor, met kroontjespen, met vulpen en nog later met balpen geschreven. De taal veranderde ook enigszins. De bedragen op de rekeningen trouwens ook. En zowaar, begin jaren zestig duiken de eerste teksten op die aarzelend met de schrijfmachine aan het geduldige papier werden toevertrouwd.

Een tiental jaren geleden mocht ik het voorzitterschap van dit mooie korps waarnemen. Ik nam veel nota's, schreef heel wat brieven, teksten voor toespraken, en ik maakte daarvoor gebruik van een toen al heel modern middel....de computer. Het is toen nooit bij me opgekomen dat ik tien jaar later, via ditzelfde medium, met een druk op de knop, een tekst via www.... de wereld kon insturen.

Alles is inderdaad heel snel veranderd, zeker onze manier van communiceren met elkaar. Ook de taal veranderde. Je kunt je geen tekst meer voorstellen (kijk maar naar deze) of er moeten Engelse woorden bij.

Maar als er één taal universeel is gebleven, dan is het toch onze muziek.

De A die Bach, of Beethoven, of Verdi, aan de notenbalken plakte wordt vandaag nog steeds als diezelfde A gespeeld, door mensen die dit beroepshalve doen of door vrienden die wekelijks bij elkaar komen om in amateur-verband te musiceren.

De muziek die wij spelen is soms maar bijzaak. De muziek is als het ware het bindmiddel van de vereniging. Je probeert het zo goed mogelijk te doen, je probeert andere mensen te laten genieten van je inspanningen, maar in de eerste plaats ben je bij "het muziek" zoals het hier in de regio gezegd wordt, om andere mensen te ontmoeten, om de ontspanning na de werkweek. En zo willen we het graag houden. Wij doen ernstige inspanningen in ons korps om zoveel mogelijk ontspanning te bieden.....

Met een welgemeende, muzikale groet,

Guido Thijs, Voorzitter.”

Wij wens Pierre en Yves te danken voor hun mooi initiatief en hopen dat wij vele reacties kunnen losweken dank zijn onze pagina's.

EEN KORPS STELT ZICH VOOR

In onze vorige edities vonden wij niet genoeg ruimte om een korps aan het woord te laten.

Nu geven wij graag het woord aan de Koninklijke Fanfare Kunst Veredelt uit Vroenhoven.

“Deze fanfare werd onder impuls van pastoor Coune gesticht in 1921 en de stichting werd op 4 maart 1922 bij notaris Delvoie in Kanne bevestigd.

Muziekkunst en toneelkunst waren de vooropstaande doelstellingen van de nieuwe maatschappij.

Onder leiding van voorzitter Lambert Marres kende men een succesvolle beginperiode.

De eerste dirigent was de heer Caproens, en het succes werd bevestigd bij de verschillende wedstrijden waaraan men deelnam.

Ook deze maatschappij kende traditionele laagtepunten, maar steeds meldden zich nieuwe, jonge krachten. Tijdens de oorlog werden zowel de muzieksaal als de instrumenten vernield. Een zware slag voor de vereniging, maar dankzij de opbrengst van het grote bevrijdingsfeest in 1945 kon men de wederopstanding van de fanfare bewerkstelligen.

Na de oorlog werd het korps geleid door de heer Thijsen uit Wolder.

Sedert 1954 draagt Kunst Veredelt de titel "Koninklijk" in het vaandel.

In 1959 richtte schoolhoofd Dufpas een trommelkorps op dat speelde onder leiding van de heer Cox. In de jaren '60 was dit trommelkorps zeer succesvol.

In 1964 dienden er zich bouwwerken aan, en werd de zaal bij lokaalhouder Vrijens verbouwd. Opnieuw veranderde het uitzicht van de vereniging. Jean Vrijens nam het dirigeerstokje ter hand en de jongerenwerking kende veel bijval. De rangen van muzikanten en bestuur werden voortdurend uitgebreid en na de oprichting van een majorettenkorps onder leiding van Pierre Theunissen bereikte de fanfare een ledenaantal van 80.

In 1973 volgde de heer Vincent Simenon uit Vlijtingen Jean Vrijens op als dirigent. Vincent Simenon bezorgde de fanfare meerdere successen en voerde ze naar eerste afdeling.

Hij werd achtereenvolgens afgelost door dirigenten M. Ubachs, L. Bosmans, A. Rouffa en K. Vincken.

Thans staat het korps onder muzikale leiding van Rik Bastiaens uit Vroenhoven. Hij heeft de leiding over een dertigtal muzikanten van jong tot oud.

Een zestal jeugdige muzikantjes volgt lessen notenleer en instrument, en er wordt gehoopt dat zij spoedig de rangen van de overige spelende leden mogen aanvullen.

Koninklijke Fanfare Kunst Veredelt is aangesloten bij de Koninklijke Muziekfederatie en speelt in derde afdeling. Als voornaamste activiteiten kennen zij het opluisteren van gemeentelijke en parochiale festiviteiten."

Wij danken Marcel Bastiaens voor deze bijdragen en langs deze weg wensen wij onze zustervereniging heel veel succes in al hun activiteiten.

DE OOIEVAAR KWAM LANGS

...bij Peter en Veronique Lenaerts-Leben,
en sedert 25 april ligt zoontje Dario rustig in zijn wiegje.
Van harte proficiat aan de ouders en hun familieleden.

EN DAN NOG DIT

*Het gebeurde in de zaal
Maar meer waarschijnlijk daarbuiten
Op een tuba moet je kunnen blazen
Sommigen noemen het wel eens fluiten
Maar dit instrument bleef ons verbazen
Zat het soms vol met spruiten ?
Zelfs met hoge druk
Bracht het instrument geen flinke noot
Bertie probeerde dan maar zijn geluk
En ging met zijn tochtgenoot
Naar Diest of daar in het rond
Daar viel men bijna op zijn gat
Want in de blinkende achtergrond
Vond men zowaar een flinke patat.*